

ਇਲਿਆਹ — ਨੰਬਰ ਤਿੰਨ

ਇਹ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇ

Jeff Pippenger

2023-09-29

ਅਤੇ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਸੰਧਿਆ ਦੇ ਬਲਿਦਾਨ ਦੀ ਭੇਟ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਨਬੀ ਇਲਿਆਹ ਨੇ ਨੇੜੇ ਆ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਅਬਰਾਹਾਮ, ਇਸਹਾਕ ਅਤੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਅੱਜ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇ ਕਿ ਤੂੰ ਇਸਰਾਏਲ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਸੇਵਕ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਮੈਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਸਭ ਤੇਰੇ ਬਚਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। 1 Kings 18:36.

ਅਸੀਂ ਇਲਿਆਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਲਿਆਹ, ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਾਧਨ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਭੂ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ-ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਇਤਿਹਾਸਕ ਘੜੀਆਂ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਨਾ ਆਇਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਝਗੜਾਲੂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਪਾਪ ਨਾ ਹੁੰਦਾ।

ਜੇ ਮੈਂ ਆ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਾ ਬੋਲਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਪ ਨਾ ਹੁੰਦਾ; ਪਰ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਲਈ ਕੋਈ ਓਟ ਨਹੀਂ ਰਹੀ। ਯੂਹੰਨਾ 15:22.

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਆਪਣੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਖੇਟ ਕੱਢਣ ਵਾਲੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਲਈ ਵੀ ਇਸੇ ਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬੇਸ਼ਰਮ ਸੰਤਾਨ ਹਨ ਅਤੇ ਕਠੋਰ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਭੇਜਦਾ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹੀਂ, ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਇਉਂ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ, ਭਾਵੇਂ ਸੁਣਨ ਜਾਂ ਭਾਵੇਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ, (ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਗਾਵਤੀ ਘਰਾਣਾ ਹਨ,) ਤਦ ਵੀ ਜਾਣ ਲੈਣਗੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਨਬੀ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 2:4, 5।

ਏਲੀਆਹ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕਤਾ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

“ਜੇ ਲੋਕ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਹ ਉਸੇ ਵਿਧੀ ਅਨੁਸਾਰ ਧਰਮ-ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਪਿਤਾ ਮਿਲਰ ਨੇ ਅਪਣਾਈ ਸੀ। ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ, ਜਿਸ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ Views of the Prophecies and Prophetic Chronology ਹੈ, ਵਿੱਚ ਪਿਤਾ ਮਿਲਰ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਧਾਰਣ, ਪਰੰਤੂ ਬੁੱਧਿਮਾਨ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਨਿਯਮ ਦਿੰਦੇ ਹਨ:

“1. ਹਰ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਯਥੋਚਿਤ ਸੰਬੰਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; 2. ਪੂਰਾ ਧਰਮ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਅਤਿਆਵਸ਼ਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਗਨਪੂਰਵਕ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; 3. ਧਰਮ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਲੁਕਾਈ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਲੁਕਾਈ ਜਾਵੇਗੀ, ਜੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ, ਬਿਨਾਂ ਸੰਦੇਹ ਕੀਤੇ, ਮੰਗਦੇ ਹਨ; 4. ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ, ਜਿਸ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਉਸ ਬਾਰੇ ਧਰਮ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਆਯਤਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰੋ, ਫਿਰ ਹਰ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਯਥੋਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਰਨ ਦਿਓ; ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਰੋਧਭਾਸ ਦੇ ਆਪਣਾ ਸਿਧਾਂਤ ਰਚ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ; 5. ਧਰਮ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਪਣਾ ਆਪ ਹੀ ਆਪਣਾ ਭਾਖਿਆਕਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਹੀ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਹੈ। ਜੇ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਆਪਕ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਅਰਥ ਬਾਰੇ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਏ, ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਸੰਪਰਦਾਇਕ ਮਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਚਾਹੇ, ਜਾਂ ਬੁੱਧਿਮਾਨ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੇ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਸ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ, ਇੱਛਾ, ਮਤ, ਜਾਂ ਬੁੱਧੀ ਹੀ ਮੇਰਾ ਨਿਯਮ ਹੈ, ਬਾਈਬਲ ਨਹੀਂ।”

“ਉਪਰੋਕਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਭਾਗ ਹੈ; ਅਤੇ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਭ ਲਈ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖੀਏ ਜੋ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

“ਖਰੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸਧਾਰਾ ਧਰਮ-ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਪਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਧਰਮ-ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜ-ਮਰੋੜ ਕੇ ਭੁੱਲ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਅਨੇਕਾਂ ਉਪਾਅ ਵਰਤਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਕੋਈ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੇ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਕ੍ਰਮਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵਨਾ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟ ਉਚਾਰਣਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਚਨ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਕੋਈ ਨੀਹ ਨਹੀਂ, ਸਿਵਾਏ ਭਾਵਨਾ ਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧਰਮ ਉਤੇਜਨਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਿਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੁੱਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵੀ ਲੁਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵਨਾ ਭੂਸ਼ੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਰਾਂਦਮ ਹੈ। ਅਤੇ ‘ਕੀ,’ ਨਬੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ‘ਭੂਸ਼ੀ ਦਾ ਰਾਂਦਮ ਨਾਲ ਕੀ ਸੰਬੰਧ ਹੈ?’”

“ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਸ ਜੋਤ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਕਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਅਣਸੁਣੀ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਦੇਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰ ਬਹੁਤੇ ਉਹ ਸੱਚ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਜਦੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਮਿਆਰ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਜੇ ਸੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ, ਜੇ ਜੋਤ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਚਮਕੀ ਹੈ, ਉਹੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਦਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏਗੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉਹ ਸੰਚਿਤ ਜੋਤ ਹੈ ਜੋ ਸਭ ਯੁਗਾਂ ਦੌਰਾਨ ਚਮਕਦੀ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਮਾਰਗ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਮਤਲ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਇੱਕ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਰਸਤਾ ਹੈ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਰਸਤੇ ਉੱਤੇ ਚੱਲੀਏ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਦੇ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਦੌੜੀਏ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਾਵਾਂਗੇ ਕਿ ‘ਧਰਮੀ ਦਾ ਰਾਹ ਉਸ ਚਮਕਦੀ ਜੋਤ ਵਰਗਾ ਹੈ, ਜੋ ਪੂਰੇ ਦਿਨ ਤੱਕ ਹੋਰ ਹੋਰ ਚਮਕਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।’” Review and Herald, November 25, 1884.

ਅਸੀਂ “ਉਸ ਰੌਸ਼ਨੀ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਨਾ ਮੰਨਣ ਕਰਕੇ ਦੇਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਂਦੇ ਜੋ” ਸਾਡੇ ਕੋਲ “ਕਦੇ ਸੀ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ” ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ “ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੀ।” ਇਸ ਕਥਨ ਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪੱਖ “ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੀ” ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ। ਇਲਿਆਹ, ਯੂਹੰਨਾ ਅਤੇ ਮਿਲਰ ਆਪਣੀਆਂ-ਆਪਣੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨੇ ਉਸ ਓਟ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ “plausible deniability” ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਇਲਿਆਹ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ “plausible deniability” ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੂਰੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਉਸ ਰੌਸ਼ਨੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਫਿਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

“ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣੇਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਡਰ ਨਾਲ ਕਿ ਕਿਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਉਹ ਸਭਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਸੁਣਦਾ ਸੀ; ਪਰੰਤੂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਵੇਖ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਤਨਾ ਹੀ ਦੇਸ਼ੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਜਾਣਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਮੌਕੇ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਏਗਾ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਸਿੱਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੁਰਵਾਗ੍ਰਹੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੁਣ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਸੁਣਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ, ਉਹ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ, ਪਰ ਉਹ ਅੰਧਕਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ। ‘ਤੂੰ ਆਖਦਾ ਹੈਂ, ਮੈਂ ਧਨਵਾਨ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਧਨ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ; ਪਰ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਤੂੰ ਹੀ ਦੁਖੀ, ਦਇਆ ਦੇ ਯੋਗ, ਗਰੀਬ, ਅੰਨਾ ਅਤੇ ਨੰਗਾ ਹੈਂ: ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਤਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੋਨਾ ਖਰੀਦ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਧਨਵਾਨ ਹੋ ਜਾਵੇਂ; ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਵਸਤੂ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਪਹਿਨਿਆ ਜਾਵੇਂ, ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਨੰਗਿਆਈ ਦੀ ਲੱਜਾ ਪ੍ਰਗਟ ਨਾ ਹੋਵੇ; ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਰਮਾ ਲਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਵੇਖ ਸਕੇਂ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੈਂ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਡਾਂਟਦਾ ਅਤੇ ਤਾੜਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ: ਇਸ ਲਈ ਜੇਸ਼ੀਲਾ ਹੋ, ਅਤੇ ਮਨ ਫੇਰ’ (ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 3:17-19)।”

“ਇਹ ਧਰਮ-ਵਚਨ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਧੁਨੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣੀ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਤਾਜ਼ੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਪਿਠਭੂਮੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਮਾਰਗ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ? ਤੁਸੀਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ

ਬਣਾਈਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਜੇ ਨਵੀਂ ਜੋਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਕਤਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਭਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ? ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੀ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਕੋਲ ਜੋਤ ਨਹੀਂ ਭੇਜੀ? ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪੇ-ਪਰਯਾਪਤਤਾ, ਅਹੰਕਾਰ, ਅਤੇ ਰਾਇ ਦਾ ਘਮੰਡ ਦੂਰ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਸਿੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਮਨ ਵਿੱਚ ਨਮ੍ਹ ਅਤੇ ਦੀਨ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹੇ ਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾਇਆ ਜਿਵੇਂ ਰੱਬੀ ਆਪਣਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਯਹੂਦੀ ਆਏ ਅਤੇ ਸੁਣਦੇ ਰਹੇ ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਭੇਤ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ, ਪਰ ਉਹ ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਏ; ਉਹ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਏ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਸੰਗਤਤਾ ਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਕੁਝ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪੱਖਪਾਤ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਣ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸਨ, ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੱਚੇ ਚਰਵਾਹੇ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਜਾਣਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਉਹ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਉਪਵਾਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇ? ਅਸੀਂ ਅਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਕਿਸੇ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੇ ਬਿੰਦੂ ਉੱਤੇ ਪੱਖ ਲੈ ਲੈਣ ਦੇ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ, ਆਤਮਾ ਦੀ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਖੋਜਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਜਾਣ ਸਕੀਏ ਕਿ ਸੱਚਾਈ ਕੀ ਹੈ?" Selected Messages, book 1, 413.

ਜੇ ਲੋਕ ਇਲਿਆਹ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਦੀ ਉਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਾਧਨ ਹਨ ਜੋ ਵਾਚਾ ਦੇ ਦੂਤ ਲਈ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰਨ ਦਾ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੰਦਰ ਦੀ ਸੁੱਧੀ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸੰਪੰਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਸੁੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਖੋਜਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਖੋਜ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਚੋਗੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦੇ। ਇਲਿਆਹ ਉਸ ਸੇਵਕਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਤੋਂ ਲਾਭਾਨਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੇ।

"ਮੈਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਆਗਮਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵੱਲ ਮੁੜ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਇਲਿਆਹ ਦੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਲਈ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਲਾਭਾਨਵਿਤ ਨਾ ਹੋਏ।" Early Writings, 258.

ਨਬੂਵਤੀ ਇਤਿਹਾਸਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਇੱਕ ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਘਾੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਹਨੇਰੇ ਜਾਂ ਜੋਤ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਚੁਣਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਪਰ ਤੂੰ, ਹੇ ਦਾਨੀਏਲ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਰੱਖ ਅਤੇ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਉੱਤੇ ਮੁਹਰ ਲਾ ਦੇ, ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ: ਬਹੁਤੇ ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਦੌੜਣਗੇ, ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਵੱਧੇਗਾ.... ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਾ ਆਪਣੀ ਰਾਹ, ਦਾਨੀਏਲ: ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਚਨ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਬੰਦ ਅਤੇ ਮੁਹਰਬੰਦ ਰਹਿਣਗੇ। ਬਹੁਤੇ ਸੁੱਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਪਰਖੇ ਜਾਣਗੇ; ਪਰ ਦੁਸ਼ਟ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਹੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ: ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝੇਗਾ; ਪਰ ਗਿਆਨੀ ਸਮਝਣਗੇ। ਦਾਨੀਏਲ 12:4, 9, 10.

ਜੇ ਲੋਕ ਆਪਣੀਆਂ-ਆਪਣੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਲਈ ਇਲਿਆਹ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਆਪਣੇ ਰਾਜਦੂਤਾਂ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਵਜੋਂ ਵਰਤੇ। ਇਹੀ ਗੱਲ ਇਲਿਆਹ ਨੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅੱਜ ਇਹ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਤੂੰ ਇਸਰਾਏਲ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਦਾਸ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਮੈਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਸਭ ਤੇਰੇ ਬਚਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।"

ਇਹ ਸੱਚਾਈ ਯਿਸੂ ਵੱਲੋਂ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਬਾਰੇ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਚਲੇ ਗਏ, ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਭੀੜਾਂ ਨੂੰ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਹਿਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਤੁਸੀਂ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਵੇਖਣ ਲਈ ਨਿਕਲੇ ਸੀ? ਕੀ ਹਵਾ ਨਾਲ ਹਿੱਲਦੀ ਹੋਈ ਕੋਈ ਨਰਕਟ? ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਵੇਖਣ ਲਈ ਨਿਕਲੇ ਸੀ? ਕੀ ਨਰਮ ਵਸਤੂ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ? ਵੇਖੋ, ਜੋ ਨਰਮ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਮਹਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਵੇਖਣ ਲਈ ਨਿਕਲੇ ਸੀ? ਕੀ ਕੋਈ ਨਬੀ? ਹਾਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਨਬੀ ਨਾਲੋਂ ਵੀ

ਵੱਧ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣਾ ਦੂਤ ਭੇਜਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਤੇਰਾ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗਾ। ਮੱਤੀ 11:7-10.

ਯੂਹੰਨਾ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਨਬੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਉਹ ਨਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਉਸ ਦੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਅੱਗੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਛਾਣੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲ ਗਏ ਸਨ, ਠੀਕ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਆਹਾਬ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੇ ਸਾਰਾ ਇਸਰਾਏਲ ਕਰਮਲ ਉੱਤੇ ਆਇਆ ਸੀ। ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਨੇ ਉਸ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲਿਆ ਸੀ ਜੋ 1798 ਵਿੱਚ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਦੌੜਦੇ ਸਨ ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਗਿਆਨ ਵੱਧਦਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ, ਅਤੇ 1840 ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਉਸ ਦੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਅੱਗੇ ਇਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਖੇ ਗਏ ਕਿ ਸਾਰਾ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸੰਸਾਰ ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਤੌਕਦਾ ਰਿਹਾ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਦੀ ਪੱਧਤੀ ਕਾਰਗਰ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਪੁਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਇਆ ਗਿਆ।

“1840 ਦੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਲੇਖਣੀਯ ਪੁਰਤੀ ਨੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਰੁਚੀ ਨੂੰ ਜਾਗ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸੇਵਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਜੋਸਿਆ ਲਿਚ ਨੇ, ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 9 ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਓਟੋਮਨ ਸਮਰਾਜ ਦੇ ਪਤਨ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਗਿਣਤੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ... 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਉਲਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕੌਂਸਟੈਂਟੀਨੋਪਲ ਵਿੱਚ ਓਟੋਮਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਟੁੱਟ ਜਾਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹੀ ਗੱਲ ਸੱਚ ਸਾਬਤ ਹੋਵੇਗੀ।”

“ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਠੀਕ ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਤੁਰਕੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਰਾਜਦੂਤਾਂ ਰਾਹੀਂ ਯੂਰਪ ਦੀਆਂ ਸਹਿਯੋਗੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਸੀਹੀ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਗੱਲ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋਈ, ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਮਿਲਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਬਾਰੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਆਗਮਨ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ਅਦਭੁੱਤ ਗਤੀ ਮਿਲੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਅਤੇ ਉੱਚ ਪਦ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਮਿਲਰ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਏ, ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ 1840 ਤੋਂ 1844 ਤੱਕ ਇਹ ਕੰਮ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਫੈਲਿਆ।” The Great Controversy, 334, 335.

“1840 ਤੋਂ 1844” ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ “ਸੱਤ ਗੜਗੜਾਹਟਾਂ” ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਮਲਾਕੀ ਦੇ ਤੀਜੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ ਮੰਦਰ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸੁੱਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਦੀ ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਇੱਕ ਕ੍ਰਮਵੱਧ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਮਿਲਰ ਦੀ “ਇੱਕ ਦਿਨ ਇੱਕ ਸਾਲ” ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਬਾਰੇ ਸਮਝ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ। ਜੋ ਲੋਕ ਇਲੀਆਹ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਦੂਤ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਅਚਾਨਕ ਆਉਣ ਦਾ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਨਿਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸਾਧਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਾਅਦੇ ਦਾ ਦੂਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜੇਤ ਦੀ ਬਜਾਇ ਹਨੇਰੇ ਨੂੰ ਚੁਣਦੇ ਹਨ।

ਮੈਂ ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੇਬਾ ਲਈ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ; ਪਰ ਜੇ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮੈਥੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਜੁੱਤੀਆਂ ਢੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਵੀ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ; ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਅੱਗ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਵੇਗਾ; ਜਿਸ ਦੀ ਛਾਜ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਖਲਿਹਾਣ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਫ਼ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗੋਹੂੰ ਨੂੰ ਕੋਠੇ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਾ ਕਰੇਗਾ; ਪਰ ਭੁੱਲ ਨੂੰ ਉਹ ਅਣਬੁਝ ਅੱਗ ਨਾਲ ਸਾੜ ਦੇਵੇਗਾ। ਮੱਤੀ 3:11, 12.

ਯੂਹੰਨਾ 6:66 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮੇਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਚੇਲੇ ਗੁਆਏ। *The Desire of Ages* ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਇਸ ਅੰਸ਼ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਲਾਗੂਕਰਨ ਦੀ ਪੱਧਤੀ ਹੀ ਉਹ ਅਸਲ ਕਾਰਣ ਸੀ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਚੇਲੇ ਤੁਰ ਗਏ। ਉਹ ਇਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕੇ ਕਿ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਆਤਮਿਕ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰੀ ਪੌਲਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਆਤਮਿਕ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਪਹਿਲਾ ਮਨੁੱਖ ਆਦਮ ਜੀਉਦਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ; ਆਖਰੀ ਆਦਮ ਜੀਵਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਤਥਾਪਿ ਜੇ ਆਤਮਿਕ ਹੈ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਜੇ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤਿਕ ਹੈ ਉਹ; ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੇ ਆਤਮਿਕ ਹੈ। 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:45, 46.

ਯਹੂਦੀ ਇੱਛੁਕ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਸਮਰੱਥ ਵੀ ਸਨ; ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਸਵਰਗ ਦੀ ਰੋਟੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਾਧਾ ਜਾਣਾ ਅਵਸ਼ਕ ਹੈ, ਤਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਰੀਤ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਅਤੇ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਨੇ ਉਸ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਅਣਦੇਖਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਨੇ ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ:

“ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਸਰਵਜਨਿਕ ਤਾੜਨਾ ਕਰਕੇ ਇਹ ਚੇਲੇ ਯਿਸੂ ਤੋਂ ਹੋਰ ਵੀ ਵਿਛੋੜੇ ਗਏ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਉੱਧਾਰਕ ਨੂੰ ਆਹਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫਰੀਸੀਆਂ ਦੀ ਦੁਰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਤ੍ਰਿਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ, ਉਹ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਮੁੜ ਗਏ ਅਤੇ ਤਿਰਸਕਾਰ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਚੋਣ ਕਰ ਲਈ ਸੀ; ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਰੂਪ, ਗੁੱਦੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਛਿਲਕਾ ਅਪਣਾਇਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਫਿਰ ਕਦੇ ਪਲਟਿਆ ਨਾ ਗਿਆ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਫਿਰ ਕਦੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾ ਚੱਲੇ।”

“ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਛਾਜ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਖਲਿਹਾਣ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਫ਼ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਣਕ ਨੂੰ ਕੋਠੇ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਾ ਕਰੇਗਾ।” ਮੱਤੀ 3:12। ਇਹ ਛਾਂਟਣ ਦੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਸੱਚ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭੂਸਾ ਕਣਕ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਠੋਕਰ-ਸੁਧਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਅਹੰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਆਪ-ਧਰਮੀ ਸਨ, ਅਤੇ ਨਿਮਰਤਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਸਾਰ-ਪ੍ਰੇਮੀ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਬਹੁਤੇ ਯਿਸੂ ਤੋਂ ਮੁੜ ਗਏ। ਅਜੇ ਵੀ ਬਹੁਤੇ ਇਹੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਅੱਜ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਫ਼ਰਨਹੂਮ ਦੀ ਸਭਾ-ਘਰ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਚੇਲਿਆਂ ਦੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਹਿਰਦੇ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰਨ ਬਦਲਾਅ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਉਹ ਉਸ ਆਪ-ਤਿਆਗੀ ਕੰਮ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਲੈਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਠੋਸ ਖਾ ਕੇ ਦੂਰ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਠੀਕ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਚੇਲੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬੁੜਬੁੜਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ, ‘ਇਹ ਗੱਲ ਕਠਿਨ ਹੈ; ਇਸ ਨੂੰ ਕੌਣ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਹੈ?’” *The Desire of Ages*, 392.

ਇਹ ਮਲਾਕੀ ਦਾ ਉਹ ਵਾਅਦੇ ਦਾ ਦੂਤ ਹੈ ਜੋ ਲੇਵੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਨਾਲ ਸੁੱਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਖਲਿਹਾਣ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਫ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਰੰਦਮ ਨੂੰ ਭੁੱਸ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ। ਉਹ ਇਹ ਕੰਮ ਛੱਜ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਛੱਜ ਹੀ ਉਹ ਸਾਧਨ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਵੱਖਰੀਕਰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਛੱਜ ਹਰ-ਇੱਕ ਸੰਬੰਧਿਤ ਇਤਿਹਾਸ ਲਈ ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਲੇਵੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਛੱਜ ਏਲੀਆਹ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਦੂਤ ਹਨ, ਜੋ ਨਿਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਦੂਤ ਭੇਜਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗਾ; ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਲੱਭਦੇ ਹੋ, ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ; ਅਰਥਾਤ ਵਾਚਾ ਦਾ ਦੂਤ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਆਨੰਦ ਮੰਨਦੇ ਹੋ; ਵੇਖੋ, ਉਹ ਆਵੇਗਾ, ਸੈਨਾਵਾਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਆਉਣ ਦੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਕੌਣ ਸਹਾਰ ਸਕੇਗਾ? ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਰਗਟ ਹੋਵੇ, ਤਦ ਕੌਣ ਖੜਾ ਰਹਿ ਸਕੇਗਾ? ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੁਨਿਆਰੇ ਦੀ ਅੱਗ ਵਰਗਾ ਅਤੇ ਪੋਥੀਆਂ ਦੇ ਸਾਬਣ ਵਰਗਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਚਾਂਦੀ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਾਂਗ ਬੈਠੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਲੇਵੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਵਾਂਗ ਮੱਜੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਧਰਮਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਾਉਣ। ਤਦ ਯਹੂਦਾਹ ਅਤੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੀ ਭੇਟ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਭਲੀ ਲੱਗੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਪੁਰਾਣੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲੇ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ। ਮਲਾਕੀ 3:1-4।

ਜੇ ਯਹੂਦੀ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਖਲਿਹਾਣ ਨੂੰ ਛਾਜ ਨਾਲ ਸਾਫ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਸੁਨਿਆਰੇ ਦੀ ਅੱਗ ਵਰਗਾ ਹੈ। ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਾਚਾ ਦੇ ਦੂਤ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਵਾਚਾਈ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਵਾਚਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਛੁਡਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ

ਪਵਿੱਤਰ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾ "ਪਹਿਲੌਠੇ" ਦਾ ਮਸਲਾ ਸੀ। ਚਾਹੇ ਉਹ ਮਿਸਰ ਦੇ ਪਹਿਲੌਠਿਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੌਠੇ ਵਜੋਂ ਪਹਿਚਾਣਨਾ।

ਅਤੇ ਤੂੰ ਫਿਰਅੰਨ ਨੂੰ ਆਖੀਂ, ਯਹੋਵਾਹ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਫਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਸਰਾਏਲ ਮੇਰਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਮੇਰਾ ਜੇਠਾ ਪੁੱਤਰ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ; ਪਰ ਜੇ ਤੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰੇਂ, ਤਾਂ ਦੇਖ, ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ, ਅਰਥਾਤ ਤੇਰੇ ਜੇਠੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ, ਮਾਰ ਦਿਆਂਗਾ। ਕੁਚ 4:22, 23.

ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮਿਸਰ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੇ ਵੇਲੇ ਇਸਰਾਏਲ ਨਾਲ ਵਾਅਦੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਦਿਵਯ ਯੋਜਨਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਕਬੀਲੇ ਦਾ ਹਰ ਜੇਠਾ ਪੁੱਤਰ ਯਾਜਕਾਈ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਪਰ ਸੁਨਹਿਰੀ ਬੱਛੜੇ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਸਮੇਂ ਕੇਵਲ ਲੇਵੀ ਦਾ ਕਬੀਲਾ ਹੀ ਬਗਾਵਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੂਸਾ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਉਹ ਯੋਜਨਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹਰ ਕਬੀਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਜੇਠਾ ਯਾਜਕਾਈ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਹੋਰ ਕਬੀਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਕੇ ਲੇਵੀ ਦੇ ਕਬੀਲੇ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਜਕਾਈ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਵਾਅਦੇ ਦਾ ਦੂਤ ਲੇਵੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾ ਕੇ ਨਵੇਂ ਵਾਅਦੇ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਹਾਲਤ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ, ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹੀ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗੀ। 1840 ਤੋਂ 1844 ਤੱਕ, ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਪਰਖਣ-ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਨੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ 1844 ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ, ਪਰ ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ 1863 ਤੱਕ ਸਮਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ।

‘ਦਾਨੀਏਲ 8:14 ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ, ‘ਦੇ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ; ਫਿਰ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਸੁੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ,’ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼, ‘ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਡਰੋ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਪੁੱਜਿਆ ਹੈ,’ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਮਸੀਹ ਦੀ ਅੰਤ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ, ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲ ਵਾਲੇ ਨਿਆਂ, ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਉੱਧਾਰ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਦੇ ਨਾਸ ਲਈ ਮਸੀਹ ਦੇ ਆਉਣ ਵੱਲ। ਭੁੱਲ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਲੀ ਅਵਧੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਘਟਨਾ ਸੰਬੰਧੀ ਸੀ ਜੋ 2300 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਘਟਣੀ ਸੀ। ਇਸ ਭੁੱਲ ਕਾਰਨ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਸਹਿਣੀ ਪਈ, ਤੱਥਾਪਿ ਜੇ ਕੁਝ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦਾ ਜਿੰਨਾ ਭੀ ਆਧਾਰ ਸੀ, ਉਹ ਸਭ ਪੂਰਾ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ। ਠੀਕ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਆਸਾਂ ਦੇ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਣ ਉੱਤੇ ਵਿਲਾਪ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਹ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਫਲ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਵਸ਼ਜ ਪੂਰੀ ਹੋਣੀ ਸੀ।”

‘ਮਸੀਹ ਆ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ, ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਦੀ ਛਾਇਆ-ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੂਰਵ-ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮੰਦਰ ਦੇ ਪਰਮ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ। ਨਬੀ ਦਾਨੀਏਲ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਦਿਨਾਂ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ: ‘ਮੈਂ ਰਾਤ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ, ਵੇਖੋ, ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵਰਗਾ ਇੱਕ ਜਣਾ ਸਵਰਗ ਦੇ ਬੱਦਲਾਂ ਨਾਲ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ—ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ, ਪਰ—‘ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਦਿਨਾਂ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕੋਲ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੈ ਆਏ।’ ਦਾਨੀਏਲ 7:13.”

‘ਇਸ ਆਉਣ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨਬੀ ਮਲਾਕੀ ਨੇ ਵੀ ਕੀਤੀ ਹੈ: ‘ਪ੍ਰਭੂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਲੱਭਦੇ ਹੋ, ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ, ਅਰਥਾਤ ਵਾਚਾ ਦਾ ਦੂਤ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁੰਦੇ ਹੋ; ਵੇਖੋ, ਉਹ ਆਵੇਗਾ, ਸੈਨਿਆਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ।’ ਮਲਾਕੀ 3:1. ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਉਸ ਦੀ ਪੂਜਾ ਲਈ ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਅਪੇਖਿਆਤਮਕ ਸੀ। ਉਹ ਉੱਥੇ ਉਸ ਦੀ ਉਡੀਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਵੇਗਾ, ‘ਧਧਕਦੀ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈਂਦਾ ਹੋਇਆ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਅਤੇ ਜੋ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ।’ 2 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 1:8.”

“ਪਰ ਲੋਕ ਅਜੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਲ ਭੇਟ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਕੰਮ ਅਜੇ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਬਾਕੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੋਤਿ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵੱਲ ਦਿਸਾ ਦੇਵੇ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰਾਹੀਂ ਉੱਥੇ ਆਪਣੇ ਮਹਾਂਯਾਜਕ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਕਰਨਗੇ, ਤਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਨਵੇਂ ਕਰਤੱਵ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਅਤੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ।”

ਨਬੀ ਆਖਦਾ ਹੈ: “ਉਸ ਦੇ ਆਉਣ ਦੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਕੌਣ ਠਹਿਰ ਸਕੇਗਾ? ਅਤੇ ਜਦ ਉਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕੌਣ ਖੜਾ ਰਹੇਗਾ? ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੋਨੇ-ਚਾਂਦੀ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਅੱਗ ਵਰਗਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਧੋਬੀ ਦੇ ਸਾਬਣ ਵਰਗਾ ਹੈ। ਉਹ ਚਾਂਦੀ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਾਂਗ ਬੈਠੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਲੋਹੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਵਾਂਗ ਖਰਾ ਕਰੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਾਉਣ।” ਮਲਾਕੀ 3:2, 3. ਜੇ ਲੋਕ ਉਸ ਵੇਲੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਜੀਉਂਦੇ ਹੋਣਗੇ ਜਦੋਂ ਉੱਪਰਲੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੱਧਸਥਤਾ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮੱਧਸਥ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਖੜਾ ਰਹਿਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਸਤੂ ਬੇਦਾਗ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਛਿੜਕਾਓ ਦੇ ਲਹੂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਪ ਤੋਂ ਸੁੱਧ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਲਗਨਭਰੇ ਯਤਨ ਰਾਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੁਰਾਈ ਨਾਲ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚੀ ਨਿਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਪਾਪ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਦ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਦਾ, ਪਾਪ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦਾ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੰਮ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 14 ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

“ਜਦੋਂ ਇਹ ਕੰਮ ਸੰਪੰਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਦ ਮਸੀਹ ਦੇ ਅਨੁਯਾਈ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣਗੇ। ‘ਤਦ ਯਹੂਦਾਹ ਅਤੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੀ ਭੇਟ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਭਾਉਣੀ ਲੱਗੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਪੁਰਾਤਨ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲਿਆਂ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ।’ ਮਲਾਕੀ 3:4. ਤਦ ਉਹ ਕਲੀਸਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਡਾ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣੇ ਆਗਮਨ ਵੇਲੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇਗਾ, ਇੱਕ ‘ਮਹਿਮਾਮਈ ਕਲੀਸਿਆ’ ਹੋਵੇਗੀ, ‘ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਦਾਗ ਹੋਵੇ, ਨਾ ਸਿੱਕੜੀ, ਨਾ ਐਸੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਗੱਲ।’ ਅਫ਼ਸੀਆਂ 5:27. ਤਦ ਉਹ ‘ਪ੍ਰਭਾਤ ਵਾਂਗ ਪ੍ਰਗਟ, ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਵਾਂਗ ਸੁੰਦਰ, ਸੂਰਜ ਵਾਂਗ ਨਿਰਮਲ, ਅਤੇ ਝੰਡਿਆਂ ਵਾਲੀ ਸੈਨਾ ਵਾਂਗ ਭਿਆਨਕ’ ਦਿਸੇਗੀ।” ਸੁਲੇਮਾਨ ਦਾ ਗੀਤ 6:10.

“ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਲਾਕੀ ਉਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ ਦੀ ਵੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਨਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਜਾਨਵੈਨ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ: ‘ਅਤੇ ਮੈਂ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਨੇੜੇ ਆਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਵਿਭਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਝੂਠੀ ਸਹੁੰ ਖਾਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੋ ਮਜ਼ਦੂਰ ਦੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਉੱਤੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਵਿਧਵਾ ਅਤੇ ਅਨਾਥ ਉੱਤੇ ਜ਼ੁਲਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਰਦੇਸੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਭੈ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ, ਸੈਨਾਵਾਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ।’ ਮਲਾਕੀ 3:5. ਯਹੂਦਾ ਇਸੇ ਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦਾ ਉਲਲੇਖ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ‘ਵੇਖੋ, ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣੇ ਪਵਿੱਤਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਮੇਤ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਭਨਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਆਂ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜੇਹੜੇ ਅਧਰਮੀ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਭ ਅਧਰਮੀ ਕਰਮਾਂ ਬਾਰੇ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ।’ ਯਹੂਦਾ 14, 15. ਇਹ ਆਉਣਾ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ, ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਅਲੱਗ ਘਟਨਾ-ਕ੍ਰਮ ਹਨ।”

“ਮਸੀਹ ਦਾ ਸਾਡੇ ਮਹਾਂਯਾਜਕ ਵਜੋਂ ਅਤੀ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦੀ ਸੁੱਧੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਦਾਨੀਏਲ 8:14 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਦਿਨਾਂ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਣਾ, ਜਿਵੇਂ ਦਾਨੀਏਲ 7:13 ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਮਲਾਕੀ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ—ਇਹ ਸਭ ਇਕੋ ਹੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਵਰਣਨ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਸੇ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਮੱਤੀ 25 ਵਿੱਚ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ ਵਰਣਿਤ ਦੂਲੇ ਦੇ ਵਿਆਹ ਲਈ ਆਉਣ ਨਾਲ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।” The Great Controversy, 424–426.

ਆਖਰੀ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ਼ ਵਿੱਚ ਚਾਰ “ਆਉਣਾਂ” ਦਾ ਉਲਲੇਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਇੱਕੋ ਹੀ ਆਉਣ ਹਨ ਜੋ ਚਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਢੰਗਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ “ਆਉਣਾਂ” ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਹੈ।

“ਮੈਨੂੰ ਅਕਸਰ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੰਜ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਸਨ ਅਤੇ ਪੰਜ ਮੂਰਖ। ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤ ਅੱਖਰ ਅੱਖਰ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦਾ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਾਂਗ, ਇਹ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚਾਈ ਬਣਿਆ ਰਹੇਗਾ।” Review and Herald, August 19, 1890.

ਜੇ ਇਹ ਚਾਰ “comings” “ਉਸੇ ਹੀ ਇਕ ਘਟਨਾ ਦੇ ਵਰਣਨ ਹਨ,” ਤਾਂ ਉਹ ਚਾਰ “comings” ਜੋ ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵੇਲੇ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਏਲੀਆਹ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ ਮੁੜ “ਅੱਖਰ-ਅੱਖਰ” “ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ।”

ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਅਤੇ ਮਿਲਰਾਈਟ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਅਸੀਂ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ *Early Writings* ਵਿੱਚੋਂ ਉਧਰਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਾਲੀਆਂ ਹੀ ਇਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਉਹ ਹਵਾਲਾ ਉਧਰਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ। ਅਗਲੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, “ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ; ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਤੋਂ ਲਾਭਾਨਵਿਤ ਹੋਏ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਸਵਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਦੇ ਅਤਿ ਪਵਿੱਤਰ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੀ।” ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਦੇਵੇਂ ਹੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਜੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟ ਨਾ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਆਪਣੀਆਂ-ਆਪਣੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਉੱਤੇ ਉਸ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਾ ਠਹਿਰਾਈ ਜਾਂਦੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦੇ ਪਾਪ ਦੇ ਚੋਰੇ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚੁਣੇ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਨੰਗੇਪਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ, ਇੱਕ ਐਸਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਲਿਆ ਕੇ ਜੋ, ਚਾਹੇ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਨਬੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। 1840 ਤੋਂ 1844 ਤੱਕ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਕਰਮਲ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਇਲਿਆਹ ਦੀ ਭੇਟ ਉੱਤੇ ਆਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਅੱਗ ਦੇ ਉਤਰਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੱਚੇ ਨਬੀ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਨਬੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਸੀਂ ਉਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਖਾਕਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਰਹੀ। ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਤੋਂ ਬਾਅਦ “ਲੋਕ ਅਜੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਕੰਮ ਅਜੇ ਵੀ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵੱਲ ਮੋੜੇ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਉੱਥੇ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ-ਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮਹਾਂਯਾਜਕ ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਕਰਨਗੇ, ਤਿਵੇਂ ਨਵੇਂ ਫ਼ਰਜ਼ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ।”

ਜਦੋਂ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਨੇ ਲੇਵੀਆਕਾਂਡ ਛੱਬੀ ਦੇ “ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ” ਨੂੰ—ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਮੂਸਾ ਦੀ “ਸਹੁੰ” ਕਿਹਾ—ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਪਛਾਣਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸਮਰੱਥਾ ਗੁਆ ਬੈਠੇ ਕਿ ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਆਂ ਦੇ ਆਰੰਭ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੀ ਸਮਝ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਕੰਮ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਵੀ ਜਾਰੀ ਰਹੀ।

ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਦੀ ਜਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਰਾਂਗੇ, ਅਤੇ 1840 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲਰਾਈਟ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਨੇ ਜੋ ਸੱਚੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦਾ ਸਿੰਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਰਿਪਬਲਿਕਨਵਾਦ ਦੇ ਸਿੰਗ ਨਾਲ ਸੰਰੁਪ ਕਰਨਾ ਆਰੰਭ ਕਰਾਂਗੇ।